

findes andet end de der nævnte bestemte Haandværk. I § 29 er der imidlertid forbeholdt Indenrigsministeren Ret, som naturligt er, til Dispensation fra denne Bestemmelse, og der har man været med den højtærede Indenrigsminister fuldt enig om, at der kunde gives Forhold, hvor det vilde være ganske unaturligt, om man ikke kunde have Adgang ogsaa inden for Læbæltet til at udøve slige Virksomheder. Det er det, Udvalgets Flertal har søgt at udtrykke ved at sige, at hvor „Omstændighederne tale derfor“, saasom naar der er „særlige Jorbundsforhold, let Adgang til Benyttelse af Vandkraft eller af anden Arbejdskraft“, skulde Indenrigsministeren være beføjet til at dispensere fra Loven. Det er altsaa Ændringsforslaget under Nr. 15. Den ærede Minister gaar ved Ændringsforslag Nr. 14 noget videre endnu med Hensyn til Fabrikdriften og foreslaar, at en „saadan Bevilling skal meddeles til Fabriknæring, for saa vidt der kan paa-vises særlig gunstige Jorbundsforhold, Vandkraft eller lignende naturlige Betingelser for saadan Næring“. Jeg bemærker, at der i og for sig ikke er noget til Hinder for, at begge disse Forslag vedtages, og Udvalget har kun haft nogen Betænkelighed ved fuldt ud at slutte sig til den højtærede Ministers Forslag, fordi man fandt, at det egentlig var mindre nødvendigt i saa Fald at forlange, at vedkommende skal løse en Bevilling, naar det dog hedder, at Bevillingen *skal* meddeles. Jeg tror imidlertid at træffe det ærede Udvalgs Flertals Mening om Ændringsforslaget Nr. 15 ved at anbefale at stemme ikke blot for det, men ogsaa for den højtærede Ministers Forslag, som for Fabriknærings Vedkommende gaar et Skridt videre, end vi have gjort i Ændringsforslaget.

Ændringsforslag Nr. 16 er en rent redaktionel Ændring. Ændringsforslag Nr. 17 angaar Fagprøver eller Prøver i Bogholderi for at vinde Adkomst paa Groshandel og Detailhandel i Kjøbenhavn og Købmandshandel i Købstæderne og Handelspladserne. Hvad jeg har bemærket om denne Sag ved Haandværket, finder ogsaa Anvendelse her. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at efter de statistiske Oplysninger ved Folketællingen i 1890, var der den Gang i hele Landet 32,760 Hovedpersoner, der beskæftigede sig med Handel, og af disse vare paa Landet og i Handelspladser beskæftigede 10,131. I 1890 boede altsaa omtrent $\frac{1}{3}$ af dem, der vare Hovedpersoner for egentlig Handelsvirksom-

hed, paa Landet, og det forekommer mig, at ligesom jeg omtalte før ved Fagprøver for Haandværkere, saaledes vilde det ogsaa være Uret, om man ikke vilde stille de handlende paa Landet lige med deres Kolleger i Købstæderne. — Ændringsforslag under Nr. 18 hænger sammen med det af det ærede Mindretal stillede Ændringsforslag, og det skal jeg derfor ikke komme nærmere ind paa her. Det angaar Adgangen til at vinde Adkomst paa Materialisthandel. Derom gælder jo, at vi ikke kunne finde, at farmaceutisk Eksamen er nødvendig for at drive denne Virksomhed, da de ikke have nogen Eneret til at handle med saadanne Ting som upræparerede Medicinalvarer. — Ændringsforslagene Nr. 19 og 20 ere Redaktionsændringer. — Ændringsforslag Nr. 21 gaar ud paa at give § 43, sidste Stykke, en anden Affattelse. Den er ogsaa saa at sige kun af redaktionel Betydning, idet vi ere enige om Sagen, at en Mand, der har løst Adkomst paa Handel med Vin og Brændevin, selvfølgelig kan fri sig for Afgiften, men han maa da opgive hele sin Næringsadkomst til Handel med disse Artikler, og denne Regel falder altsaa ind under Paragraffens første Stykke. Men Købmænd og Grosserere have i Følge deres Borgerskab som Købmænd og Grosserere nu Ret til i visse større Partier at forhandle Vin og Brændevin, og denne Ret maa de kunne frasige sig, naar de iagttage de Forskrifter, den Fremgangsmaade, som er anført her i Ændringsforslaget. Denne Forskrift svarer til, hvad der nu er gældende Ret, og jeg tror at turde anbefale det høje Ting at tiltræde dette Ændringsforslag. — Ændringsforslag Nr. 22 staar i Forbindelse med Ændringsforslag Nr. 4 om Retten for en Hustru, der har Særformue og udelukkende Raadighed over samme, og siger, at hun taber denne Ret, naar hun gifter sig, medmindre Manden, med hvem hun gifter sig, ikke driver et Næringsbrug; der er uforeneligt med det af hende hidtil drevne, og heller ikke har forbrudt Adkomsten til et lignende Næringsbrug. Det er altsaa for at forhindre Omgaaelse af de derom gældende Lovbestemmelser, at man har indsat denne Bestemmelse, og hele Udvalget er altsaa enig om disse Forslag. — Ændringsforslagene Nr. 23 og 24 hænge sammen med Lovforslaget, saaledes som det blev vedtaget ved anden Behandling, hvor jo de tvungne Fagprøver gik ud. Hvis nu de tvungne Fagprøver til Dels atter maatte blive indførte, vilde Ændringsforslagene Nr. 23 og 24 ikke kunne vedtages. — Ændringsfor-